

ASSEMBLEA BREDÀ PORTADA EL TEU POBLE REVISTES AGENDA CLASSIFICATS CARTES EDITORIAL COLUMNISTES PER A ANUICIANTS CONTACTE

Ramon Bagó: la increïble història de l'home que es contractava a si mateix. Amb diners públics.

(versió en castellano aquí)

Per Albano Dante Fachin Pozzi

L'escàndol va saltar a finals de desembre Josep Prat Domènech, el màxim responsable de l'Institut Català de Salut (ICS) compagina aquest càrrec amb la presidència de la multinacional United Surgical Partners. La informació va ser publicada fa setmanes pel periodista Alfons Quintà al Diari de Girona però no va ser fins que el diari El País la va posar en un lloc destacat que no es va formar un veritable enrenou polític i social. Tots els partits –excepte CiU– van demanar la destitució immediata de Prat Domènech ja que la informació a la que ell té accés pot generar guanys de milions d'euros a l'empresa privada que ell mateix dirigeix. Davant les queixes el portaveu de la Generalitat, Francesc Homs va dir que **"és compatible i legítim tot allò que sigui legal"**.

Diners públics a mans privades

Però el cas de Josep Prat no és únic a la sanitat catalana, on els interessos privats es barregen amb els càrrecs públics. L'enorme xarxa d'empreses públiques, semi-públiques, consorcis, fundacions, societats mercantils i altres creacions destinades a gestionar diners públics fa que es donin situacions difícilment compatibles i que xoquen frontalment amb la lògica i amb la normativa de països democràtics del nostre entorn. A la nostra zona el cas de **Ramón Bagó** il·lustra aquesta situació a la perfecció:

per una banda Bagó gestiona durant 30 anys diners de la sanitat pública i per un altre s'encarrega de que desenes de milions d'euros d'aquests diners vagin a parar directament a les seves empreses privades.

L'aristocràcia sanitària

Ramón Bagó va jugar un paper fonamental a principis dels anys vuitanta quan la Generalitat de Catalunya agafava les regnes de la sanitat pública. Empresaris i polítics propers a CiU i el PSC van preparar el terreny per fer-se càrrec de l'enorme pressupost de la sanitat pública.

Un d'aquests moviments va ser la creació del **Consorci Hospitalari de Catalunya** (CHC), liderat per dos alcaldes: Ramón Bagó (CiU, Calella) i Josep Abelló (PSC, Reus). L'objectiu del CHC era ajudar a la gestió dels hospitals municipals que, a partir d'aquell moment, es finançarien dels pressupostos de la Generalitat.

El CHC és, segons es pot llegir a la seva web, "una **entitat pública** de caràcter local i base associativa, fundada el 1983, que té el seu origen en el moviment municipalista" (1). Tot i el seu caràcter públic, però, les persones que dirigeixen el CHC no són triades democràticament ni anomenades pel Parlament sinó que formen part d'un exclusiu cercle que molts anomenen 'l'aristocràcia de la sanitat' (2). Un cercle de persones i membres de partits –gairebé tots del PSC i CiU– que es reparteixen càrrecs des d'on es gestionen centenars de milions d'euros públics. Un sistema de gestió, però, que dificulta el control per part, fins i tot, del Parlament de Catalunya (3). Així, es donen situacions tan surrealistes com la protagonitzada pel conseller de sanitat l'any 1996 quan va afirmar que la Generalitat no podia conèixer quins contractes tenia adjudicat el Grup Serhs, empresa de Ramon Bagó, tot i estar pagats amb diners públics (4)

Polític i empresari

L'any 1975 Ramón Bagó funda i presideix Serhs. L'any 1979 accedeix a l'alcaldia de Calella, càrrec que ocupa fins 1991. També al 79 forma part de la Diputació de Barcelona i és responsable de l'àrea de Turisme, un sector on Serhs començava a despuntar. L'any 1980 Jordi Pujol el crida per fer-se càrrec de la Direcció General de Turisme, càrrec que va exercir fins l'any 1984. Però a Ramon Bagó li quedava temps per fer-se un lloc al món sanitari, sent la figura més poderosa, junt amb Abelló, del CHC (5)

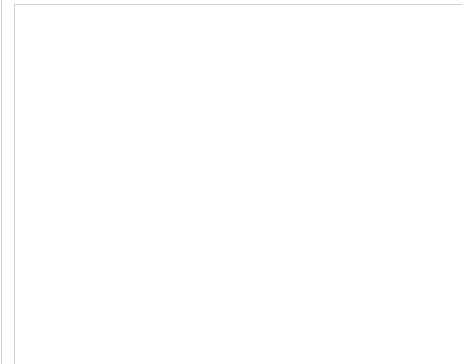
Gestionant diners públics

Si mirem d'a prop el funcionament del CHC i de la feina que fa, entendrem perfectament l'escàndol que suposa el cas de Ramón Bagó. El CHC té desenes d'hospitals associats, la major part d'ells finançats amb diners públics. La idea és "donar serveis als seus associats i representar-los davant les administracions". Així el CHC es converteix en una mena de 'gestoria' on els petits hospitals poden obtenir serveis de tota mena: consultoria, servei de licitacions, assessoraments, estudis, projectes, etc.

Un dels més serveis més importants que ofereix el CHC és el "contracte de gestió gerencial". Amb aquesta fórmula, institucions com la Corporació de Salut Maresme i La Selva (CSMS) externalitzen la feina de gestió dels prop de 90 milions d'euros que reben de la Generalitat. Així el CHC es fa amb gairebé tots els poders de decisió, com es pot llegir a la web del CHC:

"L'empresa de gestió té poders legals suficients per gestionar i administrar l'entitat i ha de retre compte dels resultats obtinguts".

Però en el cas de la CSMS, davant de qui ha de retre comptes del que fa el CHC amb els diners públics?

UTILITATS

Identifiqui's

Registre nou usuari

@_CAFEAMBLET

Albano-Dante Fachin
_cafeambilet

_cafeambilet Nou article sobre sanitat d'Alfons Quintà: la cosa es va complicant, es va aclarint... i fa cada vegada més tuf <http://t.co/2mpvaNXU>
about 1 hour ago · reply · retweet · favorite

PuigDimissio Més il·legalitats d'en Puig: El Síndic diu que la no resposta d'interior és il·legal. <http://t.co/gGHiskv8>
3 hours ago · reply · retweet · favorite

_cafeambilet Les preguntes que Artur Mas no va tenir valor de respondre a Lloret [continua després de demanar](#)

Join the conversation

COMENTARIS RECENTS

(antoni sanchez) Per a anuiciants: telefono anuiciant anterior 665122390...
(antoni sanchez) Per a anuiciants: M'agradaria entrar en contacte amb propietari de

Cerca:

Cerca

ENTRADES RECENTS

Ramon Bagó: la increïble història de l'home que es contractava a si mateix. Amb diners públics.

Ramon Bagó: la increïble historia del home que se contractava a si mismo. Con dinero público.

Esperant l'Artur Mas a Lloret de Mar

ÚLTIMA HORA: Micro ocult a una oficina d'Unnim a Blanes

12 mesos · 12 portades

L'entitat que dona els poders –i en teoria controla- al CHC és el Consell Rector de la CSMS integrat per representants polítics dels ajuntaments de Calella, Blanes, Lloret, així com un representant del Departament de Salut. Tots ells han de supervisar la feina del CHC liderat per Ramon Bagó.

Sense control...

Però si observem detingudament aquest mecanisme de control trobem algunes coses molt preocupants.

El Consell Rector que ha de controlar la el que fa el CHC està format per representants del món local, sobretot, dels ajuntaments de Blanes, Calella i Lloret. Però si examinem les persones que tenen el poder a aquests ajuntaments veiem que molts tenen lligams importants amb el CHC i amb Ramon Bagó.

A dia d'avui, l'únic representant de la Generalitat per controlar la feina del CHC és Josep Trias i Figueres, antic empleat del CHC, company de partit de Bagó, ex-alcalde de Blanes i marit de Lourdes Munné, alt càrrec a la gestió de la CSMS contractada pel CHC. Abans d'ocupar aquest càrrec, Trias també controlava la feina del CHC... com a alcalde de Blanes. Abans de l'arribada d'en Trias, el delegat de la Generalitat al Consell Rector era Joaquim Casanovas Lax, qui abans havia estat també un alt càrrec de la CSMS anomenat pel CHC. Continuem analitzant als encarregats de controlar el que fa el CHC de Bagó.

Com a alcalde de Lloret, Xavier Crespo ha format part del Consell Rector i, com Trias, també havia estat contractat pel CHC a la CSMS (6), també és company de partit de Bagó i, a dia d'avui, és president de la Comissió de Sanitat al Parlament de Catalunya. Pel que fa a Calella -l'ajuntament amb més poder al Consell Rector- és Montserrat Candini qui ha de controlar al CHC. Montserrat Candini (CIU) qui compagina l'alcaldia de la ciutat amb el seu escó al Senat a Madrid i qui fa pocs dies va entregar la Medalla d'Or de la Ciutat de Calella i el va anomenar 'fill predilecte' per 'la seva tasca professional i política'. Per últim, els ciutadans de Blanes estan representats pel seu alcalde, Josep Marigó (PSC) qui fins fa dos anys va rebre el càrrec de president del Dipsalut, un ens de la Diputació de Girona fortament relacionat amb el CHC, qui ha estat encarregat de dissenyar l'estructura d'aquest organisme.

Tenint en compte tot això, és realment efectiu el control de com gestiona els diners de la sanitat pública el CHC?

En una entrevista que vam mantenir fa uns mesos a un despatx de direcció a l'Hospital de Blanes, un alt càrrec de la CSMS a sou del CHC, sorprenentment, ens va fer una confessió: "En realitat el Consell Rector no controla res. Es limita a signar papers, a dir 'sí' a tot el que fa el CHC..." Davant aquestes declaracions ens vam posar en contacte amb diversos alcaldes per comprovar fins a quin punt eren conscients del que fa el CHC amb els diners públics.

El alcaldes no saben res...

Vam preguntar dades molt rellevants (7) sobre com gastava els diners el CHC al llavors alcalde de Calella, Josep Mª Juhé (PSC), amb el major pes dintre del Consell Rector. Li vam preguntar, per exemple, quin era el seu paper al Consell Rector, si es podien consultar les actes de treball d'aquest ens, de quins documents disposa per part del CHC, qui audita els comptes del CHC? Quantes adjudicacions sense concurs (menors de 12.000 euros) es fan al Grup Serhs? Quant cobren els directius de la CSMS? Amb quins criteris s'inverteixen els diners excedents? La resposta de Juhé va confirmar el que ens havia confessat l'alt càrrec de la CSMS dies abans: "tot i que sóc membre del Consell Rector moltes de les qüestions que em planteja s'escapen al que és el meu coneixement". En el moment de ser preguntat Juhé portava quatre anys al Consell Rector. També vam fer aquestes preguntes al llavors alcalde de Blanes i actual mà dreta de Boi Ruiz a Girona, Josep Trias. Al cap d'un dies, tots dos alcaldes es negaven a contestar aquestes preguntes i ens remetien a un alt càrrec de la CSMS... el mateix que dies abans ens havia dit que els alcaldes no pintaven res al Consell Rector, la qual cosa confirmava les seves paraules de dies anteriors: els alcaldes no estan al cas del que fa la CHC amb els diners públics. Amb el canvi de govern a l'ajuntament de Blanes van reiterar les preguntes al nou alcalde Josep Marigó. Tot i acabar d'assumir el càrrec, Marigó ja havia estat al Consell Rector a l'anterior mandat, durant quatre anys. Però les respostes també van ser decepcionants. Preguntat per si els acords del Consell Rector eren públics, Marigó respon per correu electrònic que no i s'excusa en la 'protecció de dades' per després admetre: "desconec el motiu pel qual no es fan públics". Preguntat sobre quins són els documents que presenta l'equip gestor al Consell Rector, Marigó afirma: "no disposo d'aquesta informació" tot i que va formar part d'aquest consell durant quatre anys.

Una opacitat que queda palesa en una dada que ha estat demanada en múltiples ocasions per diverses plataformes, sindicats i periodistes: tot i que es paguen amb diners públics, els gestors de la CSMS es neguen a fer públics els seus sous, una notícia que recollia, entre d'altres, el diari El Punt al mes de desembre. Tampoc es sap si aquests càrrecs tenen clàusules de blindatge, que algunes veus que demanen no ser identificades per por a represàlies, asseguruen que són milionàries, fent impossible qualsevol intent de rescissió, al més pur estil dels directius de caixes d'estalvis.

Via lliure per fer negocis

Com es veu, els "podere legalis suficients per gestionar i administrar l'entitat" no tenen gaire control per part del sector públic i, també veiem, que això de "retre compte dels resultats obtinguts" és molt relatiu. En aquest escenari el CHC i les seves múltiples empreses tenen via lliure a l'hora de fer tractes, disposar de diners i adjudicar partides milionàries. Per fer-ho el CHC té empreses dedicades exclusivament a cercar la manera de donar cobertura legal a tots els contractes amb l'Administració. Aquesta és la feina del Servei Agregat de Contractacions Administratives del CHC: "facilitar als centres l'aplicació de la Llei de Contractes del Sector Públic en la contractació de subministres, serveis, equipament, inversions i obres" (8). Així el CHC fa tot el necessari per a que les contractacions que fan els hospitals amb diners públics s'ajustin a la llei, i per això reben "suport jurídic, tècnic i administratiu". Segons fonts sindicals coneixedores d'aquest sistema "això permet redactar les clàusules dels contractes a mida de certes empreses". Així, per un costat tenim una empresa pública que gestiona diners públics i atorga contractes a empreses privades. Tenim que un dels màxims responsables d'aquesta empresa pública és Ramon Bagó i tenim que un dels principals proveïdors d'aquesta empresa pública és el Grup Serhs, propietat de Ramon Bagó.

Bagó contracta Bagó

Una senzilla mirada al BOE i als DOGC posa al descobert la gran quantitat de milions d'euros de diners públics que el CHC de Ramon Bagó adjudica a les diverses empreses del Grup Serhs de Ramon Bagó. Un

casa-estudi o habitatge en zona tranquil·la Per tema... (concepcion castellano remesal) Ramon Bagó: la increïble història del home que se contractava a si mismo. Con dinero público.: Que asco me dan los corruptos, que verguenza me producen los que no les hacen... (Helena C) Josep Marigó: de polític 'indignant' a alcalde 'indignant': No necesitan seguro privado porque con una llamada de teléfono ya lo tienen solucionado, y... (Núria Montané March) Esperant l'Artur Mas a Lloret de Mar: Trobo fantàstiques les preguntes, però volem dir que no haurien d'haver estat un factor sorpresa?... (Josep V) Ramon Bagó: la increïble història de l'home que es contractava a si mateix. Amb diners públics.: Enhorabona i Felicitats, aquest es el periodisme que necessitem. Cal que es destapi com les... (Elsabet) Per a anunciants: Zumo Mangostán, si tienes horas libres y quieres sacar un sobresueldo, con un producto natural... (Manel Puente) Ramon Bagó: la increïble història de l'home que es contractava a si mateix. Amb diners públics.: No puc mes que seguir pensant que aquest es un país riquíssim, dons per tant... (kasidos) Ramon Bagó: la increïble història del home que se contractava a si mismo. Con dinero público.: Malauradament aquest peixon son tan grossos que no cauen mai a les xarxes, primes l... (Joaquín) Después de Josep Prat, Ramón Bagó: el escándalo del hombre que se contrata a si mismo... (con dinero público) (presuntamente, claro): Només per aclarir-me: Què el president del Consorci no és l'alcalde d'Amposta de CIU, Manel... ?>

Un grup de blanencs aconsegueix renegociar un desnonament

Unamuno, guía para periodistas en tiempos de derrumbe

Después de Josep Prat, Ramón Bagó: el escándalo del hombre que se contrata a si mismo... (con dinero público) (presuntamente, claro)

cafeambillet 245 (desembre)

Xenòfobs: Dolents, Còmplices o Ignorants?

SUSCRIPCIÓN GRATUITA

Indiqui el mail on rebre les notícies que es publiquin:

Suscripción

exemple: el contracte amb Serhs Food Area S.L. per proveir menjar als diversos dispositius del CSMS pugen prop de 1,5 milions d'euros l'any. Per la seva banda, l'empresa EquipTuris rep contractes per tota mena de provisions: 200.000 euros per "subministrament de carros restorals per al Servei de Restauració" o "l'ampliació interna dels serveis d'urgències de l'hospital de Blanes" per valor de 1,5 milions d'euros. Això són només tres entre molts contractes entre el CHC de Bagó i el Grup Serhs, també de Bagó. El BOE i el DOGC permet veure darament aquesta connexió de manera incontestable. Tot i que l'import d'aquests contractes es paguen íntegrament amb diners públics, l'entitat adjudicadora no és la Generalitat de Catalunya sinó el CHC. Recordem que el CHC té un 'servei de licitacions' per 'assessorar' en el procés de contractació pública. Així les bases dels concursos es redacten al CHC de Ramón Bagó i les empreses que vulguin participar han d'enviar les seves ofertes a la mateixa seu del CHC, al barri de Sant Gervasi. Allà les envia també Ramón Bagó.

Tot això, però, no passa només a la CSMS. El Grup Serhs rep contractes de tota la xarxa de desenes d'hospitals i centres de salut gestionats pel CHC. Menjador, cafeteria, construcció, projectes... una pluja de milions d'euros que passa de les arques públiques a les mans de Ramón Bagó sense que ni el Parlament, ni els ajuntaments ni cap poder democràtic puguin intervenir (com demostra el total desconeixement sobre el tema dels alcaldes de la zona o el fet de que la persona que posa la Generalitat per controlar al CHC sigui un ex-alt càrrec del CHC).

Es tot això legal?

Cal suposar que ho és. Però el descontrol real d'aquest negoci i les flagrants conflictes d'interessos aixequen sospites en diversos àmbits.

Diversos empresaris de Calella i del Maresme que, per descomptat tenen por d'enfrontar-se públicament al gegant Grup Serhs, fa anys que s'han rendit. Un d'ells ens explica demanant l'anonimat:

"Per a una empresa mitjana és impossible plantejar-se competir amb el Grup Serhs per obtenir un contracte amb la CSMS ja que els contractes estan fets a la seva mida. És veritat que a dia d'avui cap empresa de la zona pot oferir les instal·lacions i els equips per prestar els serveis... però són unes instal·lacions en gran part pagades amb diner públic obtingut gràcies als molts contractes amb la Generalitat".

Un empresari de la comarca de La Selva explica que

"una vegada vam guanyar un contracte de subministrament a un ajuntament de la zona però de seguida es va posar en marxa l'enorme equip legal del Grup Serhs i del CHC i van posar reclamacions per a que es canviessin certs punts de les bases, van guanyar i es van quedar amb el contracte... es podia recórrer, però som una empresa petita i ho vam deixar estar"

El setmanari El Triangle explica, l'any 96, una sèrie de dades que poden ajudar a entendre el naixement d'aquest imperi i, en concret, el de Cuines Serhs: "Des del 1991 fins avui (1996) l'empresa Cuines Serhs, vinculada al Grup Serhs, ha cobrat més de 1.800 milions de pessetes del Govern català pel servei de càtering de diferents centres penitenciaris catalans. Cuines Serhs va ser constituïda pocs mesos abans que comencessin a rajar els contractes milionaris de la Generalitat. Des de llavors la seva facturació ha augmentat en un 700%". Aquests enormes contractes aconseguits pocs mesos després de la seva constitució van permetre, segons fonts bancàries, tenir accés il·limitat a financiació. "Amb un contracte de la Generalitat a les mans els bancs no dubten ni un moment en concedir els crèdits necessaris per posar en marxa l'activitat... és una inversió sense risc per a tothom. Només cal tenir els contactes adequats a la Generalitat" ens explica una persona que ha vist d'a prop aquest procés. Aquest flux de diners públics prové de llocs tan dispars de la Generalitat com el Departament de Justícia, el Departament de Salut o la Direcció General de Turisme, dirigida per Bagó durant anys, durant el Govern de Jordi Pujol (9)

Altres ingressos

Aquests contractes dels que hem parlat són els es coneixen. La llei de contractes, en canvi, no obliga a convocar concursos per contractes inferiors a 12.000 euros i, com hem vist, el Consell Rector que ha de controlar tot això no en té ni idea, ni accés ni capacitat d'intervenció per conèixer la quantia ni el destí d'aquests diners. I si ho tenen, se'n guarden ben prou de donar dades concretes. Els dos últims alcaldes de Blanes no sabien quin percentatge del pressupost de la CSMS gestionat pel CHC s'anava en 'contractes menors'. Així, mentre en un ajuntament els regidors tenen accés als contractes menors adjudicats per l'equip de govern, a la CSMS -que gestiona 90 milions d'euros anuals- aquestes dades són totalment secretes. No cal dir que per a un periodista o un ciutadà l'accés a aquestes dades és una utopia, tot i que cada un d'aquests euros surt de la seva butxaca.

Qui decideix?

Tornant a la CSMS, un exemple de com es prenen les decisions és la provisió de menjars per pacients i treballadors. L'hospital de Blanes té, a les seves instal·lacions, una cuina des d'on es preparava el menjar de pacients i treballadors. Però l'equip gestor, format pel CHC, va decidir que era millor externalitzar aquest servei i subcontractar-ho a una empresa privada. L'empresa privada pertany al Grup Serhs qui, com hem dit, factura al voltant d'1,5 milions d'euros anuals per aquest concepte. Però no només això. També s'ha encarregat de fer les obres de reforma de tot el sistema de menjador i cafeteria, per varis milions d'euros. Però aquesta decisió qui l'ha pres? Qui ha decidit si en comptes d'externalitzar-ho sortia més a compte contractar algun treballador més o ampliar una mica les instal·lacions? Aquesta decisió la va prendre el CHC de Ramón Bagó. És aquesta una d'aquelles decisions a les que els responsables municipals "van dir que sí a tot?" Ha intervingut alguna veu triada democràticament en aquest procés de transferència de diners públics al sector privat? Tot el que hem vist fins aquí indica que no.

Una curiosa 'empresa pública'

L'estatus d'empresa pública del CHC és pregonat constantment pels seus impulsors. Però si mirem l'activitat del CHC i de les desenes d'empreses i seccions que l'integren, veurem que, tot i estar finançat amb diners

públics, es dedica a coses que poc tenen a veure amb la salut dels catalans. A través de les seves diverses empreses que l'integren, el CHC té clients sorprenents per a una empresa pública: Sanofi Aventis, ministeris de salut de països tan diversos com Albània, Hondures, Macedònia, Marroc, Nicaragua. Trobem també entre els clients del CHC empreses com Acciona, DICIPA, Codelco (la minera on treballaven en condicions miserables els famosos 33 miners xilens)... Al Marroc, on l'empresa pública CHC porta els seus coneixements, Ramon Bagó té també una presència empresarial destacada. El mateix passa a Brasil on el CHC és molt actiu i on el Grup Serhs experimenta un fort creixement empresarial.

Si ja era difícil controlar el que fan amb els diners públics a llocs com el Maresme, és preocupant pensar el que poden fer a Albània, Marroc, Hondures o Mèxic els responsables del CHC.

Apunts d'última hora

- 1.- Tot i el que s'ha exposat fins aquí, no totes les relacions de Bagó i la CSMS tenen un incentiu purament crematístic. L'any 2003 el director general de Serhs, Josep Puig i López, va [assumir](#) com president de l'Associació de Voluntaris i Amics de l'Hospital Sant Jaume de Calella.
- 2.- Pocs dies abans de les eleccions generals, Artur Mas i els alts càrrecs de CIU es van reunir en un paradisiac hotel als peus del Montseny: Vilars Rurals. [Sabeu de qui és propietat?](#)

Notas

- 1.- Aquesta informació es pot consultar al web www.consorci.org. Una mirada detinguda permetrà veure l'enorme entramat d'empreses i els negocis que aquestes desenvolupen al voltant del món, amb tota mena de governs i empreses privades.
- 2.- Tant Bagó com Abelló van accedir a la cúpula del CHC gràcies al seu càrrec polític a poblacions amb hospitals locals d'una certa importància. Quan tots dos van perdre els seus llocs com a alcaldes, 'un oportú canvi als estatuts els ha permès aferrar-se a la cadira' i continuar durant anys dirigint el CHC, segons va publicar el setmanari El Triangle.
- 3.- El dia 10 de desembre de 1998 el diputat Joan Ridaó va posar el dit a la nafra sobre la manca de transparència del sistema. "Les reformes posades en marxa pel Govern és una aplicació a ultrança de les tècniques de gestió empresarial. La creació d'empreses públiques i ens instrumentals escapen del necessari control polític i democràtic. Tot i que es nodreixen en bona part dels recursos públics no estan subjectes al control i la fiscalització democràtica d'aquest Parlament".
- 4.- El 20 de febrer de 1996 un diputat va preguntar sobre els contractes que rebia el Grup Serhs de Ramón Bagó per part de diversos hospitals. El llavors conseller de Sanitat i Seguretat Social, Eudard Rius i Pey, va confirmar la manca de control del Parlament sobre una gran part dels diners públics destinats a sanitat: "Als centres hospitalaris de l'Institut Català de la Salut, que són finançats directament per la Generalitat de Catalunya, no tenen cap servei contractat amb cap empresa del Grup Serhs. Pel que fa a la resta de centres de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, no disposem de la informació requerida, atès que aquests centres no són finançats directament per la Generalitat de Catalunya, sinó mitjançant la contraprestació econòmica dels serveis sanitaris contractats pel Servei Català de la Salut"
- 5.- Entre els anys 1979 i 1991 va ser president del CHC. Del 91 al 2000 va ser vicepresident i president del CHC S.A. (l'empresa de serveis del CHC) i des de la seva creació al 97 Bagó ha estat president de l'empresa CHC Consultoria i Gestió S.A. Això vol dir, entre d'altres coses que Ramón Bagó va ocupar simultàniament càrrecs a l'ajuntament de Calella, al CHC i al Grup Serhs. ·
- 6.- La relació entre Crespo i la CSMS i el CHC ha estat motiu de fortes polèmiques. El diari El País, escribia que Crespo "fue objeto de polémica entre el 2007 y 2009 por las investigaciones que la intervención de la Generalitat y después de la Sindicatura de Comptes y el Tribunal de Cuental abrieron sobre la compatibilidad de sus cargos vinculados a la CSMS con el de alcalde, y por suspuestas desviaciones de pagos procedentes de una empresa de la corporación. El Tribunal de Cuentas cerró la cuestión a su favor, recuerda Crespo. Pero un voto particular del síndic Agustí Colom cuestionó la decisión de la Sindicatura de dejar sin efecto y no elevar al Tribunal la investigación que había realizado. "La Sindicatura no puede obviar el conocimiento que tiene de diversas operaciones efectuadas por Centros Médicos Selva Maresme (a la que CRespo estuvo vinculado) entre 2000 y 2005 por importe superior a 350.000 euros y que algunas de ellas pueden derivar responsabilidades contables, administrativas y fiscales" precisó Agustí Colom. Otro problema d'aquest tipus va ser el que va enfrontar CRespo amb l'ajuntament de Blanes, quan -mentre era alcaldable de CIU, va obrir un local mèdic sense la llicència necessària. CRespo explicava al diari El Punt a l'any 2003: "Com que dins de la corporació hi ha l'ajuntament de Blanes vaig creure que no calia pagar-la"
- 7.- Aquestes preguntes es poden trobar a la nostra plana web a aquesta direcció <http://www.cafeambilet.com/press/?p=16705> ·
- 8.- Una novetat important sobre aquest servei va tenir lloc el passat 27 d'octubre de 2011. Un informe de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa obria les portes a la possibilitat de que el CHC "actui com a òrgan centralitzat de contractació" la qual cosa permet que aquest actui com a òrgan centralitzat de contractació dels ens, organismes o entitats que hi estiguin adherits"
- 9.- **Un càrrec del que no va sortir gaire ben parat segons recull la informació de l'època. Segons El País: "El Grupo Serhs obtuvo contratos del consorcio (de Turismo) por 39 millones entre 1992 y 1995, además de lo recibido por su revista Publinter. La Asociación Catalana de Parques Acuáticos, dirigida por Josep Maria Camas, cuñado de Ramon Bagó, recibió también 36 millones.**